

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniæ Agrippinæ, 1707

Q. 125. An Episcopus possit removere altare fundatum, aut transferre fundationem ad aliud altare.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42600

Abbatibus & Generalibus Ordinum in Capitulis generalibus reducendi numerum missarum, quæ ad id usque tempus debebantur ex defunctorum legatis seu relictis vel eleemosynis, si omnes peragi non possent, attamen non dedit facultatem reducendi numerum Missarum, quæ debentur ex fundatione beneficii vel Capellaniæ: neque nunc possunt Episcopi aut Generales reducere onera Missarum ex legatis vel eleemosynis contracta post Trid., ut declaravit Vrb. VIII., & recenter Innoc. XII., ut referemus l. 6., quando de Sacrificio, ad dub. 1., ideoque pro his recurrentum est Roinam.

§ 55. ¶ II. Si uno anno emanent toti fructus, non est obligatio ad ullum onus; si ex parte, est obligatio pro rata, sed ad Episcopum spectat imminuere, *Sylvius p. 2. v. Missa cas. 1.* Nec obstant Urb. VIII. aut Innoc. XII. decreta, nam videntur tantum loqui de reductione stabili & semper duratura, non autem pro brevi tempore, *Sylv. cas. 5.* Vide dicenda de sacrificio ad dub. I.

§ 56. Q. 125. An Episcopus posset removere altare fundatum & transferre fundationem ad aliud altare. R.

¶ I. Putarunt aliqui posse, in primis quia Episcopus justis de causis potest destruere altare, Barb. de jure Eccl. l. 2. c. 8. n. 14. arg. Cap. Placuit, de Consecr. d. I., junctâ Gl. Pasq. de Sacrif. q. 684 & alii; imò Cap. Ecclesiæ 16. de consecr. d. I. præcipitur, ut destruantur altaria superflua. Deinde possunt in eodem altari constitui plura beneficia seu capellaniæ, ut dictum est n. 272. Præterea per hoc, quod beneficium altaris destructi transferatur ad aliud altare, neque huic neque illi sit præjudicium, sed potius augetur cultus utriusque Sancti, cum ad unum illorum altare siant plures Missæ & magis fre-

quer-

quinetetur à populo, Luca de Jurepatr. d. 17. n. 4. ex
mente Lott. & decis. 1394. Peniæ. Nihilominus di-
cendum est, quod Episcopus non possit penitus re-
movere altare, quod fundator laicus aut etiam ec-
clesiasticus construi fecit, aut etiam tantum dota-
vit, quia Clement., Quia contingit, de religiosis do-
mibus dicitur, ea, quæ ad certum usum largitione
sunt destinata fidelium, ad illum debent, non ad
alium (salvâ quidem Sedis Apostolice auctoritate)
converti, ergo multò minus penitus aboleri debent:
quin & Trid. Ses. 21. c. 7. de Ref., ne ea, quæ sacris
ministeriis dedicata sunt, temporum injuriâ obsole-
scant & ex hominum memoria excidant, mandat
Episcopis tanquam Sedis Apostolice delegatis, ut be-
neficia simplicia ex Ecclesiis, quæ vetustate vel alias
collapsæ & nullatenus ob inopiam restaurari pos-
sunt, transferant ad Ecclesias alias eorundem loco-
rum, & in iis erigant altaria vel capellas sub iisdem
invocationibus, vel certè transferant in jam erecta
in iis altaria vel capellas cum omnibus emolumen-
tis & oneribus, ergo multò minus licitum est Epi-
scopis auctoritate ordinariâ destruere aliqua non
erectis sub eadem invocatione aliis in eadem Ecclesia
persistente. Si dicantur esse superflua, contra est,
quod superfluorum nomine veniant illa tantum,
quæ in quibusdam capellis interdum sunt per agros
aut per vias, uti notat Zerola p. 1. v. altare, non au-
tem illa, quibus annexæ sunt fundationes per Epi-
scopos approbatæ.

§. II. Neque videtur Episcopus removere posse 857
aliquid altare, fundationem transferendo ad aliud
altare habens aliquam fundationem. Ratio est 1. quia
etiam obest textus Clement. suprà. 2. Quia Episco-
pi non possunt immutare vel alterare mentem fun-
datorum, uti dictum est à n. 840., hoc autem hic
fieret,

fieret, quia singuli fundatores voluerunt altare sub separata invocatione. 3. Fundatores non consentient ita fieri, si viverent, nec fundationes facerent, si præviderent ita pro libitu immutandas ab Episcopis, præsertim cùm fundatoribus majori honori sit, quod soli fundarint integrum altare; & re ipsa satis est ipsos piè sic voluisse, nec Episcoporum est eorum voluntatem nequidem in melius commutare aut reformare, uti n. 841. dictum est. 4. Vel utrumque altare erat sub eadem invocatione, v. g. S. Petri, vel sub diversa, v. g. unum S. Petri, alterum S. Ioannis: si sub eadem, minuitur cultus illius sancti, quia plus est coli in duobus altaribus quam uno: si sub diversa, etiam minuitur utriusque cultus, nam si altare, ad quod fit translatio, dicatur, uti ante, simpliciter S. Petri, certò minuitur cultus S. Ioannis, qui jam nullum altare habet suæ invocationis; si dicatur simul altare SS. Petri & Ioannis, etiam minuitur utriusque cultus, quia plus est privative habere altare quam cumulativè. Unde à paritate rationis non tantum non potest Patronus etiam cum consensu Episcopi auferre fundatoris insignia posita in Ecclesia vel altari & sua substituere, uti rectè Laym. Pirb. Leur. p. 2. q. 94. n. 7., sed nequidem sua simul apponere, quia sic partem fundationis addiceret nomini suo in præjudicium illius, qui solus fundavit.

§ 58 §. III. Si fundator præsumi non possit habuisse specialem causam, ob quam elegerit hoc numero altare præ alio, sed ad hoc sit determinatus, v. g. consilio Episcopi aut alterius, videtur Episcopus ex justa causa posse ejusmodi foundationem, retentamen titulo & invocatione, transferre ad aliud altare omnino liberum, tum enim nec largitio fundatoris aboletur, nec primariæ ejus intentioni contravenitur.

venitur, nec evertitur ulla lex fundationis, nec o-
nus novum imponitur beneficiario; illa autem ma-
terialis circumstantia altaris aut loci non est conside-
rabilis, si justa causa aliud postulet. Et ita quoad o-
mnia senserunt mecum plures viri eximii de toto
hoc casu consulti.

Q. 126. Quid addendum sit circa intentionem 859
admittentis beneficium. R. Seqq.

§. I. Qui acceptat parochiam sine animo reci-
piendi Sacerdotium intra annum, sed tantum vo-
lens, v. g. frui fructibus aut emolumenis unius an-
ni, peccat mortaliter, & tenetur restituere fructus,
nisi voluntate mutata Sacerdotium recipiat; & qui
tali scienter confert Parochiam, tenetur in ejus defe-
stu restituere, Cap. *Commissa*, de Elect. in 6. *Castrop.*
t. 13. d. 4. p. 7. n. 6. *Passer.* de Elect. c. 25. n. 403. Si
autem acceptet cum dubio, an velit intra annum su-
scipere Sacerdotium, *Nay.* *Graff Gare.* aliique cum
Barb. de Off. parochi c. 5. n. 14. excusant à peccato
& obligatione restituendi, quia illi tantum dicuntur
subjacere illi culpæ & pœnæ, qui non intendunt
suscipere Sacerdotium, id est, uti ipsi explicant, qui
habent voluntatem non suscipiendi; sed probabilius
est cum *Sot. Lop. Az. Vega, Manuel Sanch. Castrop.*
n. 5. & 6., quod peccet mortaliter & teneatur resti-
tuere, etiam ante sententiam Judicis, quia jus præ-
requirit animum suscipiendi, nisi justa causa occur-
rat, quæ postea excusat, qui autem dubitat, an ve-
lit, non potest dici simpliciter habere animum. Idem
dicit cum alis *Pass.* n. 397., si acceptet cum animo
conditionato, v. g. nisi quid melius occurrat, sed in
hoc alii contradicunt cum *Castrop.* Si autem initio
habuit animum suscipiendi, sed postea absque causa
mutet & non suscipiat, videtur certum, quod pec-
cat mortaliter, quia non satisfacit obligationi gravi,
quam